

8 e tref Matt 7:22-29
Umeå stads kyrka 20160717

Ingen kan lägga en annan grund än den som redan finns, och den är Jesus Kristus, Så hörde vi Paulus skriva i dagens episteltext.

Grunden för ett husbygge är oerhört viktigt, det illustrerar Jesus i liknelsen om de två husen, där det ena var byggt på lös sand och det andra på den fasta berggrunden.

Här i Umeå byggs det väldigt mycket just nu och överallt kan man höra pålningsmaskiner, som slår ned betongpålar i marken för att skapa en fast grund för husbyggen.

När det gäller den tro som håller att bygga på för tid och evighet, så är bibeln väldigt kategorisk.

Det finns ingen annan grund att bygga på som håller, än Jesus Kristus, han är den fasta klippan.

Han höll att bygga på under apostlarnas tid även de stunder då förföljelserna mot de kristna var som hetast. Av Jesu lärjungar drabbades alla utom Johannes av att lida martyrdöden, även om han drabbades att fångslas och isoleras på fängelseön Patmos. Den fasta klippan Kristus håller att bygga på också i dag, också för människor som i dag drabbas av förföljelse och han är den fasta klippa som framtidens människor kan få bygga på.

Bibeln talar om det husbygge som är Kristi kyrka, att den bygger på den fasta grunden Kristus, men att vi som levande stenar får bygga våra liv på den grunden. Precis som denna kyrka är uppbyggd med många tegelstenar, där varje tegelsten är viktig, så är vi genom det heliga dopet upptagna i Guds gemenskap som levande stenar och tillsammans utgör vi Kristi kyrka. I Guds kyrka är vi alla behövda, där kan vi ha olika uppgifter. Men det är viktigt för oss var och en, att hålla oss till Jesus.

Därför får vi be gång på gång: Jesus, Jesus, Jesus kom och var mitt centrum.

Visst kan vi uppleva att livet kan vara kaotiskt på många olika sätt, liksom det var när regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och kastade sig mot huset. När hela tillvaron känner sig hotad. Det kan vara händelser, när sjukdomar kan kännas övermäktiga, när kriser kommer i våra relationer, när ekonomin får sig en rejäl törn och man har svårt att klara sin egen situation, när arbetslöshet hotar en själv eller dem som står oss nära. Ja listan skulle kunna göras hur lång som helst. Men i allt vad som än händer, så är det viktigt att vi håller oss nära klippan Jesus Kristus och får kraft för att kunna uthärda.

Det finns en risk för oss människor att förlita oss på vår egen kraft och förträfflighet.

Jesus ger några exempel på hur människor inför evigheten slår sig för bröstet och pekar på sin egen förträfflighet. *'Herre, herre, har vi inte profeterat i ditt namn och drivit ut demoner i ditt namn och gjort många underverk i ditt namn?'*

Jag kan inför evigheten inte säga, Men du Jesus jag har ju ändå varit präst i drygt 43 år, jag har predikat och jag har bätt för människor och fått uppleva att de blivit friska även från obotliga sjukdomar.

Men inget av detta kan för mig öppna himmelens port. Det enda som den dagen gäller är om jag vilar på klippan Jesus Kristus, om jag själv har tagit emot syndernas förlåtelse genom Jesu Kristi blod. Som det står, att Jesu Guds sons blod renar från all synd.

Dagens text är en avslutning på Jesu bergspredikan, som är en predikan som på punkt efter punkt visar på att vi inte kan uppfylla Guds lag. På något sätt har vi alla brutit mot Guds heliga vilja och behöver få förlåtelse för vad vi gjort i tankar ord eller gärningar, ja även det som vi borde ha gjort, men som vi blankt struntade i.

Vi behöver få hålla oss till den fasta grunden Jesus Kristus, han som förlåter, upprättar och stöder oss. Och tycker vi att vi kommit bort från honom, så finns grunden kvar.

I dag får vi leva nära honom, när vi får liv av hans liv i den heliga nattvarden.

I dag får vi lämna våra liv i Guds hand och be Gud i dina händer
vilar jag i tro, ----
Nära vill jag leva,
nära dig, min Gud,
i din omsorg finner själen ro.